

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/191/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116211346
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116211346.6

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobkyne: C. E., L.. XX.X.XXXX, J. D., T. XXX/XX, zastúpená: JUDr. Ľubomíra Bašistová Vírová, advokátka so sídlom Spišská Nová Ves, Zimná 62, p r o t i žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o povinnosť zdržať sa vykonávania dohody o zrážkach zo mzdy a prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaný m á voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa pôvodnou žalobou zo dňa 27.5.2016 sa domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXX-XXXXX k zmluve o úvere zo dňa XX.X.XXXX uzatvorenej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako spoludlžníkom. Žalobu odôvodnila tým, že bola spoludlžníčkou v úverovej zmluve, ktorú uzavrela ako dlžníčka T. T. so žalovaným. V zmluve sa síce uvádza, že menovaná ju uzavrela ako podnikateľka, ale to, že úver potrebuje na súkromné účely povedala aj zástupcovi žalovaného, ktorý zmluvu uzatváral. Vyslovila preto názor, že jedná sa o spotrebiteľský úver a zmluvu je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa mala postavenie spotrebiteľa a preto je potrebné aplikovať aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobkyňi nebolo vysvetlené, čo je to pristúpenie k záväzku, blankozmenka, ktorú podpísala a ktorá navyše bola v rozpore so zákonom (§ 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z.). Nevedela o tom, že podpísala aj dohodu o zrážkach zo mzdy, nemala ju k dispozícii a dozvedela sa o nej až keď žalovaný požiadal jej zamestnávateľa o realizáciu spomínanej dohody. Zmluva o revolvingovom úvere navyše neobsahuje podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, i/, j/, k/, y/ a preto úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový.

2. Zmluva podľa žalobkyne obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky - ako zaplatenie odmeny za úver vo výške 3.024 Eur v deň podpisu zmluvy, pričom aj výška odmeny predstavujúca viac ako 50% úveru je neprímerane vysoká. Poukázala na to, že žalovaný v skutočnosti poslal dlžníčke na účet 2.400 Eur, v čase vyplnenia zmenky už požadoval 6.798,60 Eur. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nie sú neprijateľné pre spotrebiteľov. Zrážky zo mzdy sú vykonávané napriek neexistujúcemu súdному rozhodnutiu, ktoré by judikovalo sporný právny inštitút. Takýto postup je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS, keďže členské štáty majú zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcov alebo dodávateľov.

3. Žalobkyňa vyslovila tiež názor o neurčitosti spornej dohody a teda jej absolútnej neplatnosti podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže nedostatočne špecifikovala výšku pohľadávky a tiež výšku

zrážky, nakoľko podľa dohody, ak nebude v niektorom mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, má byť zrážka v nasledujúcom mesiaci zvýšená nad dohodnutú sumu.

4. Žalovaný listom z XX.X.XXXX požiadal zamestnávateľa žalobkyne o zaplatenie sumy 7.211,39 Eur a to napriek predchádzajúcim úhradám, pričom žalobkyňa nemá vedomosť z čoho táto suma pozostáva.

5. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Žalobkyňa nie je spotrebiteľka, keďže pristúpila podľa § 533 ods. 1 Občianskeho zákonníka k obchodnoprávnemu záväzkovému vzťahu a preto nie je možné aplikovať právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľov. Zdôraznil, že dlžník je označený v úverovej zmluve ako fyzická osoba - podnikateľ IČO-m, žalovanému predložil príslušné osvedčenie o živnostenskom oprávnení a dňa XX.X.XXXX podpísal aj žiadosť o poskytnutie úveru, v ktorej opäť vyplnil údaje ako podnikateľský subjekt a uviedol aj predmet svojho podnikania. Neskôr XX.X.XXXX dlžníčka požiadala o odklad splátok z dôvodu, že jej neboli vyplatené faktúry a provízie od odberateľov, čím potvrdila, že úver súvisel s jej podnikaním. V príslušnej úverovej zmluve hneď v úvodných ustanoveniach bolo uvedené, že úver sa poskytuje na výkon podnikateľskej činnosti. V ďalšej časti svojho vyjadrenia žalovaný sa zaoberá výkladom písomného právneho úkonu najmä s poukazom na § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 3Cdo 81/2011 zo dňa XX.X.XXXX a zdôraznil, že podmienkou pre to, aby mohol prihliadnuť k vôli účastníkov je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia právneho úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, ale nemožno ním prejav vôle dopĺňať. Poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-464/01 (Johann Gruber proti Bay Wa AG), v zmysle ktorého ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoľávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. K podobnému záveru dospel aj nemecký spolkový súdny dvor vo veci sp. zn. VIII. ZR 91/04 zo dňa 22.12.2004, v zmysle ktorého pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu) je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, nakoľko dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva.

6. Žalovaný namietal tiež absenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti dohody a vytkol žalobkyne, že v žalobe nevedla žiadnu skutočnosť na splnenie tejto požiadavky. Zdôraznil, že napadnutá dohoda predstavuje zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky, jej obsah určuje zákonná úprava. Žiadne ustanovenie únijného práva neupravuje zákaz zrážok zo mzdy na základe dohody medzi dodávateľom a dlžníkom. Je vecou vnútroštátneho zákonodarcu, aby si sám stanovil podmienky za akých je použitie tohto hmotnoprávneho inštitútu možné alebo nie.

7. Žalovaný nesúhlasil ani s námietkou o neurčitosti výšky pohľadávky a výšky zrážok zo mzdy. Postačuje ak je uvedené o aký právny vzťah ide a na základe čoho konkrétne pohľadávka vznikne. Poukázal pritom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR 25Cdo/140/2006. Zdôraznil tiež, že výška zrážky zo mzdy je vždy stanovená zákonným obmedzením - nesmie byť vyššia ako pri exekúcii.

8. V priebehu sporu písomným podaním zo dňa 1.3.2017 žalobkyňa zmenila žalobný petit tak, že žiadala zaviazat' žalovaného, aby sa zdržal vykonávania napadnutej dohody o zrážkach zo mzdy a túto zmenu odôvodnila novým sporovým poriadkom, konkrétne s poukazom na § 137 CSP.

9. Súd túto zmenu žaloby pripustil uznesením č.k. 11C/191/2016-75 zo dňa 4.4.2017.

10. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, svedkov T. T. S. O. K., písomným vyjadrením žalovaného, zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa XX.X.XXXX, splátkovým kalendárom, listom žalovaného zo dňa XX.X.XXXX o realizáciu zrážok zo mzdy, dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.X.XXXX, zmenkou, žiadosťou o poskytnutie úveru zo dňa XX.X.XXXX, osvedčením o živnostenskom oprávnení T. T., výpisom zo živnostenského registra ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

11. Dňa XX.X.XXXX žalobkyňa ako spolužiadateľka a T. T. ako žiadateľka podpísali žiadosť o poskytnutie G. Ú., ktorú adresovali žalovanému. V bode V. sú vypísané identifikačné údaje žiadateľa o poskytnutie úveru, ak je podnikateľským subjektom. V tomto bode je identifikovaná T. T. uvedením IČ-a, ako predmet podnikania je uvedené sprostredkovanie pôžičiek, doložené bolo osvedčenie o jej živnostenskom oprávnení.

12. Podľa výpisu zo živnostenského registra k XX.X.XXXX T. T. mala živnostenské oprávnenie od XX.X.XXXX s predmetom podnikania D. G. Ú. S. G..

13. Dňa XX.X.XXXX bola uzavretá písomná zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX - XXXXX medzi veriteľom - žalovaným a dlžníkom T. T. a žalobkyňou ako spoludlžníkom s tým, že zmluva je uzatvorená podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka. Pod označením zmluvy sa nachádza označenie jej účastníkov, dlžníčka T. T. je uvedená so sídlom podnikania, IČOm a údajom, že je zapísaná v živnostenskom registri Obvodného úradu G. reg.č. XXX-XXXXX. Nasleduje bod 1 „predmet zmluvy“, v ktorom sa uvádza, že veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky vo výške 5.424 Eur (ďalej iba „úver“).

14. Splatnosť úveru bola dohodnutá v bode 2 zmluvy tak, že dlžník sa zaviazal splatiť úver v 48 mesačných splátkach po 113 Eur podľa splátkového kalendára tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Za poskytnutie úveru sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena bola vyčíslená na 3.024 Eur a bola splatná ku dňu poskytnutia úveru (bod 4.1 zmluvy).

15. V bode 5.1 zmluvy sa konštatuje, že záväzky dlžníka vyplývajúce z tejto zmluvy budú zabezpečené dohodou o zrážkach zo mzdy uzatvorenou s dlžníkom a spoludlžníkom.

16. Zmluva v bode 12 obsahovala dohodu o zmluvnej pokute pri rôznych porušeníach povinností dlžníka. Všetci účastníci zmluvy podpísali 17.7.2013 aj splátkový kalendár, z ktorého vyplýva, že prvá splátka bola splatná 19.8.2013 a posledná 19.7.2017.

17. V ten istý deň - XX.X.XXXX na osobitných listinách žalobkyňa a dlžníčka Katarína Krausová uzatvorili so žalovaným aj dohodu o zrážkach zo mzdy. V nej sa uvádza, že žalovaný má pohľadávku voči T. T. zo zmluvy o revolvingovom úvere, v ktorej spoludlžníkom je žalobkyňa a ktorá predstavuje základný úver 5424 Eur, príslušenstvo úveru, prípadné uplatnené zmluvné pokuty a ďalšie prípadné pohľadávky vzniknuté na základe alebo súvisiace s danou zmluvou. Strany v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka dohodli, že zamestnávateľ spoludlžníka je povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky zo mzdy vo výške 113 Eur mesačne. Výslovne si dohodli aj to, že pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale v nižšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci zvýšená nad dohodnutú výšku a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia a to všetko do doby úhrady všetkých pohľadávok v omeškaní.

18. Listom zo dňa XX.X.XXXX žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne - spoločnosť G. G. D..O..M.. o realizáciu zrážok zo mzdy, pričom svoju pohľadávku vyčísli na 7.211,39 Eur. Uviedol, že podľa splátkového kalendára ostáva uhradiť sumu 2.924 Eur, ale keďže klient bol v omeškaní, bola mu vystavená zmluvná pokuta.

19. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že T. T. je jej známa a požiadala ju, aby išla jej za ručiteľku pôžičky 3.000 Eur, obe sa za tým účelom dostavili do prevádzky žalovaného. Jeho zástupcovi mala T. T. povedať, že peniaze potrebuje na súkromné účely, že potrebuje vyplatiť škôlku deťom. Naraz jej dali podpísať viacero listín, ktoré si nestihla ani prečítať, keďže zástupca spoločnosti sa ponáhľal, lebo ho čakali ďalší klienti. Vôbec nebola upozornená na to, že podpisuje aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Uviedla, že ak by bola upozornená na túto dohodu, nepodpísala by ju, ale dôvod súdu nevedela vysvetliť.

20. Vypočutá bola T. T. ako svedkyňa. Uviedla, že od žalovaného brala úver 2.400 eur na úhradu nedoplatku na nájomnom za byt. Nevedela však na 100% uviesť, či pri uzatváraní úverovej zmluvy povedala, že úver potrebuje na súkromné účely. Určite si však ona, aj žalobkyňa, prečítali prvú stranu zmluvy, označenie účastníkov zmluvy, výšku úveru, mesačné splátky. Tvrdila, že žiadne iné listiny už nepodpisovali a nepamätala si, že by podpísali aj dohodu o zrážkach zo mzdy.

21. Svedok O. K. v minulosti pracoval pre žalovaného ako finančný agent a túto činnosť ukončil pred tromi rokmi. V mene žalovaného uzatváral predmetnú úverovú zmluvu so žalobkyňou a T. T. vrátane spornej

dohody o zrážkach zo mzdy. Prehlásil, že Katarína Krausová sama prišla s tým, že potrebuje úver na podnikanie, preto s ňou najprv na základe jej údajov vypísal žiadosť o poskytnutie úveru a vzhľadom na to, že u žalovaného mala nesplatené úvery, informoval ju o tom, že musí mať spoludlžníka. Ním sa stala žalobkyňa, ktorú mu T. T. predstavila a aj v prítomnosti žalobkyne pri uzatváraní úverovej zmluvy sa spomínalo, že úver sa poskytuje na podnikanie. Zdôraznil, že pred podpísaním úverovej zmluvy obom dlžníckam vysvetlil každú listinu, ktorú následne podpísali, úverovú zmluvu prešiel stranu po strane a vysvetlil im aj dohodu o zrážkach zo mzdy.

22. Súd predovšetkým sa musel vysporiadať s tým, či žalobkyňa má postavenie spotrebiteľa v predmetnej úverovej zmluve. Žalobkyňa je totiž spoludlžníčkou úveru poskytnutého T. T. a to na základe pristúpenia k dlhu podľa § 533 Občianskeho zákonníka ako je výslovne uvedené v bode 5.8 predmetnej úverovej zmluvy.

23. Podľa 533 Občianskeho zákonníka kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>> tu platí obdobne.

24. Súd zastáva názor, že prístupujúci k záväzku nemôže ovplyvniť charakter tohto záväzku. Rozhodujúce pre jeho posúdenie je charakter záväzku dlžníka. Prístupujúci k záväzku totiž neuzatvára úverovú zmluvu ako jej dlžník a preto nemožno uvažovať o spotrebiteľskej zmluve medzi veriteľom a prístupujúcim k záväzku, ak právny vzťah medzi dlžníkom a veriteľom nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy. Právny vzťah medzi veriteľom a prístupujúcim k záväzku sa teda odvíja od právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom. Z toho dôvodu bolo potrebné vyhodnotiť právny vzťah medzi žalovaným ako veriteľom a T. T. ako dlžníkom, teda či menovaná mala postavenie spotrebiteľa a či uzavretú zmluvu je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

25. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podobná definícia spotrebiteľa je vymedzená aj v § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa citovaného ustanovenia spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

29. V danom prípade T. T. bola jasne v úverovej zmluve označená ako podnikateľka, sama predložila k nej živnostenské oprávnenie a jasne v zmluve hneď v prvej časti je uvedený aj účel úveru - podnikanie menovanej. Tomu korešponduje aj jej žiadosť o poskytnutie úveru spísaná a podpísaná aj žalobkyňou niekoľko dní pred uzavretím úverovej zmluvy. Potrebné si je uvedomiť to, že nie je dôležité na aký účel v skutočnosti dlžník peniaze použil (teda či na súkromný účel), ale rozhodujúce je to, na aký účel bol úver poskytnutý a či dlžník uzatváral úverovú zmluvu ako podnikateľ. Vyplýva to z vyššie citovaných zákonných ustanovení a napokon je to aj logické, keďže veriteľ nemá možnosť overiť, na čo skutočne dlžník úver použil a teda musí byť chránená jeho dobrá viera vyplývajúca z dohody s dlžníkom o účele poskytnutia úveru.

30. Súd vyhodnotil v tomto smere všetky vykonané dôkazy, predovšetkým písomnú zmluvu podpísanú žalobkyňou a dlžníčkou, v ktorej zrozumiteľne je hneď na prvej strane zmluvy a na začiatku jej textu jasne uvedený účel úveru - podnikanie T. T., jasne je menovaná uvedená v zmluve ako podnikateľka a aj jej žiadosť o povolenie odkladu splátok poukazuje na problémy v podnikaní. Samotná dlžníčka pritom na súde nevedela jednoznačne povedať, čo konkrétne uviedla pri uzatváraní zmluvy teda, že či úver potrebuje na súkromné účely, ale za najdôležitejšiu súd považoval výpoveď svedka O. K., ktorý jednoznačne uviedol, že úver bol poskytnutý T. T. ako podnikateľke na jej podnikanie.

Tvrdenie žalobkyne o tom, že nevedela čo podpisuje sa ukázalo ako nepravdivé. Jednoznačne ho vyvrátil spomínaný svedok K., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že žalobkyňa, ako aj dlžníčku Katarínu Krausovú upozornil aj výslovne na dohodu o zrážkach zo mzdy a vysvetlil im tento inštitút. Súd pritom nemá dôvod jeho výpovedi neveriť, keďže už niekoľko rokov nie je v žiadnom právnom vzťahu so žalovaným a preto jeho výpoveď súd považuje za hodnovernú, na rozdiel od výpovede svedkyne T.. Tá totiž je osobne zainteresovaná v danom právnom vzťahu. Navyše ťažko možno veriť svedkyňi, ktorá prehlási na pojednávaní, že žiadne iné listiny ako úverovú zmluvu nepodpisovala, keď je nesporné, že boli podpísané viaceré ďalšie listiny - sporná dohoda, rozhodcovská zmluva, splátkový kalendár, blankozmenka.

31. Súd opakovane zdôrazňuje, že nie je relevantné na aký účel v skutočnosti dlžník úver použije, navyše však aj v tomto prípade sa žalobkyňa a dlžníčka ani nezhodli, keď žalobkyňa hovorila o vyplatení škôlky deťom a svedkyňa Krausová o vyrovnaní dlhu na nájomnom za byt. Napokon aj v žiadosti o úver spracovanej niekoľko dní pred samotnou zmluvou jasne bolo uvedené, že o úver žiadala T. T. ako podnikateľka a o tom mala vedomosť aj žalobkyňa, keďže aj ona túto žiadosť podpísala.

32. Súd pripomína, že aj podľa európskej judikatúry je potrebné chrániť dobrú vieru dodávateľa pri zmluvnom vzťahu s osobou, ktorá sa domáha priznania statusu spotrebiteľa. Napr. z rozsudku Súdneho dvora EÚ C-464/01 z 20.1.2005 vov eci Johann Gruber proti Bay Wa AG vyplýva, že súd za účelom posúdenia charakteru zmluvy (či ide i spotrebiteľskú zmluvu) musí zohľadniť všetky rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré objektívne vyplývajú zo spisu. Nie je potrebné zohľadňovať okolnosti, o ktorých mohol 2.účastník zmluvy vedieť pri uzatváraní zmluvy, s výnimkou prípadu, ak sa osoba, ktorá sa dovoľáva postavenia spotrebiteľa, správala tak, že u 2.účastníka zmluvy mohla oprávnenne vzbudiť dojem, že koná sa podnikateľské účely.

33. Žalobkyňa vlastne žiadny dôkaz o tom, že T. T. uzatvorila úverovú zmluvu ako spotrebiteľka okrem svojej vlastnej výpovede nepredložila a za tejto dôkaznej situácie súd nemohol dospieť k inému záveru než ktorý bol prejavovaný v písomnej zmluve podpísanej samotnou žalobkyňou. Preto jej argumentácia opierajúca sa o § 52 a násl. Občianskeho zákonníka alebo zákon č. 129/2010 Z.z. je nedôvodná.

34. Súd preto posúdil úverovú zmluvu podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka. Nezistil pritom žiadny dôvod absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy, ktorú posúdil aj v zmysle všeobecných ustanovení o platnosti právneho úkonu - § 37 a 39 Občianskeho zákonníka. Dlžníčka v podstate získala peňažné prostriedky vo výške 2400 Eur, za čo mala veriteľovi zaplatiť celkovo 5.424 Eur v 48 mesačných splátkach, čo predstavuje 126% navýšenie ale za 4 roky, teda za jeden rok úrok predstavuje 31,5%. Pri podnikateľskom úvere súd takýto úrok nepovažuje za rozporný so zásadou poctivého obchodného styku.

35. Súd nezistil ani žiadny dôvod neplatnosti samotnej dohody o zrážkach zo mzdy. Je nesporné, že žalobkyňa ju podpísala. Dohoda má všetky potrebné náležitosti, pohľadávka je dostatočne identifikovaná uvedením úverovej zmluvy, výšky základnej pohľadávky z úveru - 5424 Eur a pokiaľ ide o zmluvné pokuty a príslušenstvo, toto ani nie je možné vopred kvantifikovať vzhľadom na to, že nie je možné vopred vedieť aký druh a s tým súvisiaca výška zmluvnej pokuty bude uplatnená. Jasné je uvedená aj výška zrážok zo mzdy, navyše absencia výšky zrážok nečiní dohodu neplatnou. Platí zákonná úprava, podľa ktorej zrážky zo mzdy nesmú presiahnuť sumu, ktorá je prípustná pri výkone rozhodnutia a tento princíp je aj zakomponovaný v napadnutej dohode (napr. rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 9Co/53/2016-110 zo dňa 19.1.2017).

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V spore v celom rozsahu bol úspešný žalovaný a keďže súd nezistil žiadny dôvod pre použitie ustanovenia § 257 CSP, ktoré je možné aplikovať len vo výnimočných prípadoch, súd vzhľadom na zásadu pomeru úspechu v spore priznal úspešnému žalovanému plnú náhradu trov konania.

37. O výške náhrady trov konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.